

LEOPOLDOV

6/2022

DNES

**...aj ty si zachovaj dobrú vôľu
po celý rok...**

Vážení obyvatelia,

keďže sa vám prvý raz prihovám po voľbách do samosprávy obcí, rada by som sa vám najskôr podakovala za podporu vo voľbách. Výsledok vo voľbách je do určitej miery zároveň hodnotením mojej doterajšej práce. O to viac si vážim vašu opätovnú podporu a ďakujem vám.

Koniec roka prináša so sebou aj jedny z najkrajších sviatkov, ktoré slovenská kultúra obohacuje rôznymi zvyklosťami a tradíciami. Uvažovali ste už niekedy o tom, ktorý vianočný zvyk máte najradšej? Krájanie jabĺčka, vianočné oblátky s medom, šupiny z kapra pod obrusom, hádzanie orechov, medový krížik na čelo... Pre mňa je najkrajším vianočným zvykom tanier navyše pre pocestného. V našej rodine ho však nemáme pripravený len pre náhodných návštevníkov, ale aj pre našich blízkych, ktorí už nie sú medzi nami. Je pre nás symbolom otvorenosti podeliť sa nielen o jedlo a miesto pri stole, ale aj o radosť a lásku, ktorá je počas štedrého dňa pre všetkých akási viditeľnejšia ako inokedy. Okrem toho spolu s horiacou sviecou predstavuje našu spomienku na tých, s ktorými by sme sa radi znovu stretli, a to v akýkoľvek deň v roku, nielen počas Vianoc.

Práve posolstvo taniera pre pocestného by občas mohlo zostať v našich životoch aj po skončení vianočných sviatkov. A nehovorím teraz iba o schopnosti otvoriť naše srdcia druhým, podeliť sa, darovať úsmev, pochopenie, podporu... Hovorím aj o schopnosti prijať pomocnú ruku, otvorené dvere či náruč, ktorá je významná a prospešná nielen pre toho, kto prijíma, ale aj pre toho, kto dáva.

Želám nám všetkým, aby sme si z vianočného posolstva vybrali tú svoju myšlienku, ktorá nám pomôže v sebe objaviť Vianoce aj na jar, v lete či na jeseň. Aby sme tanier pre pocestného vedeli nielen ponúknuť, ale aj prijať, a to nielen zo sentimentálnosti voči tradícii, ale predovšetkým preto, že otvorenosť, pomoc a pochopenie sú potrebné viac ako čokoľvek iné. Požehnané, pokojné a radostné vianočné sviatky prežité v zdraví želim vám všetkým.

Pokoj ľuďom dobrej vôle...

Vianočné trhy na Námestí sv. Ignáca v Leopoldove 10. decembra sa mimoriadne vydarli, hoci v réžii ich mali len domáci. Azda to bude tým, že do ich príprav dali všetci naozaj maximum. Presvedčili o tom krásne vianočné výrobky žiakov z materskej a základnej školy, ktoré si mohli návštevníci kúpiť vo vianočných stánkoch s prívetivou žiackou aj učiteľskou obsluhou počas celého mrazivého dňa, ale aj v príležitostných stánkoch s typickým predvianočným sortimentom. Leopoldovské dobrovoľníčky spomedzi strednej a staršej generácie a s pomocou niektorých bývalých aj súčasných poslancov sa postarali o to, aby sa každý návštevník nemusel zohrievať len horúcim čajom alebo pinčom, ale ochutnal aj znamenitú a kapustnicu, ktorá právom dostala prívlastok vianočná. Jej vôňa sa predierala celým námestím a mierne pikantná chuť zasa zohriala uzimenných návštevníkov. Ešte pred jej podávaním prišli o pol tretej pozdraviť Mestečanov členovia KSF Mestečko svojím originálnym a profesionálne naštudovaným pásmom piesní s názvom Koledy v Mestečku, ktorým mladším priblížili folklórne Vianoce a starším zasa sprítomnili spomienky na síce chudobnejšie stoly, zato tajomnejšie a snehom prikrýté sviatky Ježišovho narodenia.

Po krátkej pauze pódium na námestí obsadili pásmom koled, vinšov, hudobných a scénických vystúpení žiaci viacerých tried základnej školy. Aby účinkujúcim nebolo zima, v zákulisí mali pripravený čaj a sladké podakovanie za to, že vyčarili úsmev a skutočne vianočný pocit mnohých divákom. Program s priliehavým názvom Čaro Vianoc si napokon aj sami moderovali. A všetkým účinkujúcim v moderovaní jednotlivých blokov pomáhala aj primátorka Terézia Kavuliaková. Súčasťou programu bolo aj divadielko, počas ktorého o 16. medzi deti prišiel so svojimi súputníkmi aj Mikuláš, aby poslušné a šikovné deti obdaroval mikulášskou sladkosťou. Popritom si dospelí mohli kúpiť medovinu, víno, vianočné perníky a iné pečivo, cukrárenské výrobky, drevené, keramické i drevené ručne vyrobené práce, sviečky z včelieho vosku i vianočné dekorácie. Organizátori a dobrovoľníci leopoldovských vianočných trhov želajú návštevníkom trhov a všetkým Leopoldovčanom požehnané a krásne Vianoce v blízkosti svojich blízkych.

(jh)

Prvé zasadnutie nového zastupiteľstva

Záver novembra bol na celom Slovensku v živote samospráv príznačný ustanovujúcimi zasadnutiami obecných a mestských samospráv, ktoré vzišli z nedávnych komunálnych volieb. Leopoldovskí poslanci sa na svojom prvom oficiálnom rokovaní s primátorkou stretli aj za účasti už bývalých poslancov a primátorov, ale i občanov mesta 24. novembra v jedálni základnej školy. Na úvod rokovania predsedníčka mestskej volebnej komisie Ing. Stanislava Bachňáková zúčastnených informovala o výsledkoch volieb a po slávnostnom sľube primátorky Terézie Kavuliakovej a novozvolených poslancov predstaviteľom mesta odovzdala osvedčenia. Primátorka vo svojom inauguračnom príhovore sa okrem iného poďakovala za prácu v zastupiteľstve poslancom, ktorí sa rozhodli svoju prácu v zastupiteľstve ukončiť, konkrétne Ing. Róbertovi Gergičovi, ktorí vo funkcii poslanca strávil 5 volebných období, Pavlovi Zlámalovi a Mgr. Richardovi Slovákovi, ale aj a odborníkom-neposlancom – Ing. Róbertovi Holkovičovi a Mgr. Róbertovi Levčíkovi. Pamätný list udelila pri príležitosti významného životného jubilea Františkovi Chovanovi, predsedovi základnej organizácie DHZ, ktorý sa však pre chorobu na ceremonii neúčastnil, a tak mu primátorka ocenenie odovzdávajú neskôr.

Úvodné rokovanie sa venovalo najmä vytváraniu orgánov mesta. Za svojho zástupcu primátorka určila doc. Juraja Hladkého pracovných skupín zastupiteľstva a po predchádzajúcej dohode s poslancami primátorka predložila návrh na obsadenie jednotlivých pracovných komisií:

Finančná komisia: PhDr. Jozef Krilek (predseda), Mgr. Renáta Miklošová, Ing. arch. Matej Jančár, Mgr. Viera Lietavová, Ing. Tomáš Brodek, MBA, Ing. Zuzana Pelzlová (tajomníčka za MsÚ: Ing. Lenka Martinkovičová),

Komisia investičných činností, územného plánovania, výstavby a životného prostredia: Ing. arch. Matej Jančár (predseda), Ing. Tomáš Brodek, MBA, Ing. Tomáš Kamenár, Mgr. Miloš Košťál, Ján Mika, Ing. arch. Ondrej Marko (tajomníčka za MsÚ: Ing. Kristína Bajtalová),

Komisia kultúry, športu, mládeže, rodiny a seniorov, dotácií a komunitného plánovania: Mgr. Miloš Košťál (predseda), doc. PhDr. Juraj Hladký, PhD., Mgr. Renáta Miklošová, Bc. Zuzana Luhová, Ján Mika (tajomníčka za MsÚ: Nikola Bucková),

Komisia sociálna, zdravotná a bytovej politiky: Ing. Zuzana Pelzlová (predsedníčka), Mgr. Viera Lietavová, Mgr. Renáta Miklošová, Bc. Zuzana Luhová, PhDr. Jozef Krilek (tajomníčky za MsÚ: Ing. Dana Sawicka, Mgr. Denisa Jarošková),

Komisia na ochranu verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov MsZ:

Mgr. Viera Lietavová (predsedníčka), doc. PhDr. Juraj Hladký, PhD., Ján Mika (tajomníčka za MsÚ: Ing. Dana Sawicka).

V novom volebnom období budú sobášiť okrem primátorky doc. Juraj Hladký a Ing. Tomáš Brodek, MBA. Poslanci ďalej stanovili plat primátorky a delegovali svojich zástupcov do rady školy základnej a materskej školy.

(jh)

Hasiči oslávili 140. výročie, pripravili výstavu a získali najvyššie ocenenie

Náš dobrovoľný hasičský zbor patrí medzi najstaršie v okrese. V Hlohovci vznikol v roku 1874, zakrátko v Ratkovciach, Maduniciach a v roku 1882 vznikli dobrovoľné zbory v Mestečku (v Leopoldove), Piešťanoch a ďalších obciach. Ich úlohou nebolo len hasiť požiare, ale pomáhať aj pri iných pohromách, v našich podmienkach osobitne pri povodniach, a tam, kde bol v hre život človeka či majetok, ktorý rozhodoval o prežití rodiny.

Za 140 rokov pôsobenia dobrovoľných hasičov a profesionalizácie ich práce sa prepracovali do skupiny A celoplošného rozmiestnenia síl a prostriedkov a sú pripravení kedykoľvek vyjsť k zásahu spolu s ich profesionálnymi kolegami. Nehovoriac o ich dobrovoľnej a nezištnej pomoci v situáciách mimoriadneho ohrozenia živelnými pohromami, ako nás o tom presvedčili počas júlovej letnej búrky, ktorá v meste zaplavila pohoriská a vyvracala a lámala stromy. Kvalitu a profesionalitu nášho zboru, ktorá stojí na dvoch pilieroch – zánietenosť jeho členov a starostlivosť mesta – ocenili aj najvyšší predstavitelia Dobrovoľnej požiarnej ochrany SR.

Najstaršia mestská organizácia pripravila oslavu svojho výročia v sobotu 10. septembra. Ráno sa v zbrojnici stretli členovia DHZ a ich kolegovia z okolitých zborov, profesionálni hasiči z Hasičského a záchranného zboru a predstavitelia Dobrovoľnej požiarnej ochrany SR. Mesto, o ktoré sa z hľadiska protipožiarnej bezpečnosti stará už mnohá generácia dobrovoľných hasičov, pozdravili „spanilou“ jazdou ulicami Leopoldova asi siedmich hasičských vozidiel so zapnutými majákmi a sirénami. Za konvojom sa zo zbrojnice pobral slávnostný sprievod, na čele ktorého kráčali vlajkonosiči s historickou vyššou zástavou jubilujúcej DHZ a zástavami Dobrovoľnej požiarnej ochrany SR a hostujúcich zborov z okolia. Cieľom všetkých bol Kostol sv. Ignáca, kde za dobrovoľných hasičov odslúžil svätú omšu farár Patrik Bacigál. Krátko nato už v novej knižnici vrcholili prípravy na otvorenie výstavy venovanej 140. výročiu organizovaného dobrovoľného hasičstva v našom meste.

Tematickú expozíciu dlho pred jej otvorením pripravovali sami hasiči a akýmsi jej spiritus patrom bol veliteľ DHZ Marián Kleiman. *„Keď sme na sťahovanie pripravovali pôvodnú zbrojnicu, Marián z nej presťahoval doslova všetko. Aj to, o čom sme predpokladali, že už na nič nebude, vytiahol spomedzi vyradených vecí s tým, že už vopred poznal nový účel starého výstroja, a keď aj nie, vedel, že to zaradí do nášho provizórneho múzea,“* prezradili vedno hasiči. Keďže hasičstvo je v hlbokých koreňoch jeho rodu a sám sa mu aktívne venuje od chlapčenského veku, pozná aj tú „inú“ hodnotu každého artefaktu. Mnohé z tých, čo dokumentujú dejiny leopoldovského zboru – či už staré legitimácie, diplomy, trofeje z úspešných súťaží, prvky výstroja a výzbroje hasičov, pracovné náradie, uniformy, skafandre či bohatá fotodokumentácia – napokon našli uplatnenie aj ako exponáty na spomínanej výstave. Mariánovi Kleimanovi pri ich výbere a inštalácii pomáhali kolegovia Elena Trnená, Miroslav Ottinger a ďalší hasiči, pomocnú ruku podali z mestského úradu Nikola Bucková a Mária Kusá. Najväčším exponátom bola motorová striekačka DS 16 z roku 1950 a pred mestskou knižnicou sa stala pútačom, ktorý na výstavu až do konca septembra pozýval aj okoloidúcich. Na otvorenie expozície, ktorú prestrihnutím pamätnej pásky otvoril veliteľ Marián Kleiman za asistencie primárky T. Kavuliakovej, sa prišiel pozrieť aj prezident Dobrovoľnej požiarnej ochrany SR Jozef Smolinský a funkcionári DPO i jednotlivých zborov, nechýbali rodinní príslušníci, fanúšičky a fanúšikovia dobrovoľného hasičstva či obyvatelia mesta. Niektorí čas využili na rozhovory a spomínanie a výstavu si prišli detailnejšie pozrieť neskôr. *„Treba vysloviť veľké podakovanie Mariánovi za jeho nápad, odhodlanie a nakoniec aj za to, že našu dobrovoľnú, nebezpečnú, ale oddanú prácu takto predstavil alebo pripomenul aj verejnosti,“* uznanlivo skonštatoval predseda DHZ František Chovan. Na výstave sme zazreli aj členov najmladšej leopoldovskej hasičskej generácie, ktorí v hasičskej uniforme reprezentovali so svojím bratom 8-ročný Alex Kleiman.

Dobrovoľný hasičský zbor v našom meste sa zameriava na preventívnu a zásahovú činnosť i na výcvik hasičských družstiev, ktoré sa zúčastňovali alebo zúčastňujú na rôznych súťažiach a námetových cvičeniach. Mladých sympatizantov hasičstva donedávna vychovávali už v základnej škole. Individualizácia spoločnosti a záujmov detí spôsobila zníženie záujmu o kolektívne športy i hasičstvo. Krízu ešte výraznejšie prehĺbila pandémia, ktorá na dva roky úplne ochromila spoločenský život a možnosť kolektívnych podujatí. *„Žiaľ, od roku 2018 sa nám nepodarilo zostaviť stabilné mužstvo, ktoré by sme mohli zapojiť do prípravy nových hasičských generácií. Veríme, že je to len dočasný jav a je našou výzvou, aby sme získali mladých záujemcov o prácu v DHZ,“* s nádejou hovorí F. Chovan. Pre to robia, čo môžu – počnúc rôznymi interaktívnymi

námetovými ukážkami a cvičeniami v školách, končiac zapájaním detí do branného športu na rôznych detských slávnostiach.

Dnes má HZ Leopoldov 45 členov, z toho 9 žien. Stabilné hasičské družstvo napríklad minulý rok absolvovalo 25 zásahov. Išlo o požiare bytového domu v Hlohovci, opustenej budovy v uhoľných skladoch, rodinného domu v Jaslovských Bohuniciach, osobného auta v Leopoldove, dutej vrby pri Kostole sv. Ignáca, suchých porastov, stohov slamy a skládky dreva v katastroch okolitých obcí. Technické zásahy boli zamerané na odčerpávanie vody v Šulekove a Leopoldove po silných búrkach. Počas roka hasiči absolvovali niekoľko previerok pripravenosti. Aj tieto informácie zazneli na slávnostnej výročnej schôdzi v správe predsedu DHZ Františka Chovana.

Spomenulo sa aj to, že ostatné roky sa niesli v znamení modernizácie práce zboru, spojenej s obmenou technického parku i samotnej hasičskej zbrojnice. Na konci roka 2015 do zboru pribudlo prostredníctvom ministerstva vnútra hasičské auto Tatra 815 CAS 32, v roku 2018 zasa protipovodňový vozík s výstrojom a výzbrojou. Zimné a jaré mesiace roka 2019 hasiči trávili aj prípravou na veľké stahovanie do novej zbrojnice. Členovia v súvislosti s týmto logisticky náročným projektom odpracovali 603 brigádnických hodín. Investorm projekt bol mesto a jeho vedeniu sa podarilo získať 30-tisícovú dotáciu z ministerstva vnútra. Novú hasičskú zbrojnicu v hodnote 211 000 eur s primátorkou mesta T. Kavuliakovou a odbornou i laickou verejnosťou slávnostne otvorili 29. júna 2019. V septembri 2020 rozšírili autopark o hasičské vozidlo Iveco Daily CAS 15 a členovia zboru pracovali na odstraňovaní jeho skrytých nedostatkov.

Na slávnostnej schôdzi si hasiči spomenuli aj na svojich starších leopoldovských kolegov, ktorí sa ich výročných stretnutia už nedožili. Za ich nasadenie pri ochrane životov a majetku občanov mesta, ale aj v jeho širšom okolí a za rôznorodú spoluprácu na živote mesta sa im poďakovala primátorka Terézia Kavuliaková. Význam leopoldovského hasičstva v regionálnom význame vyzdvihla za účasti prezidenta DPO SR Marta Bartošová z republikovej preventívno-výchovnej komisie DPO SR a člen Snemu DPO SR Jozef Varačka ocenil nielen najvýznamnejších členov leopoldovskej organizácie, ale samotnej organizácii pri príležitosti jej 140. výročia udelil Stuhu k Čestnej zástave DPO SR, ktorá bola nášmu hasičskému zboru udelená pred 10 rokmi. Prezradme, že ide o najvyššie ocenenie dobrovoľných hasičov. Slávnostná schôdza bola zakončená slávnostným obedom. Dobrovoľným hasičom si dovoľíme aj my zaželať, aby sa pri napĺňaní hesla vyššieho na historickej zástave nášho zboru *Bohu na slávu, blížnemu na úžitok* vždy zdraví vrátili k svojim rodinám.

J. Hladký

Profesionálne navrhoval križovatky, v súkromí cestoval

Často na našich stránkach predstavujeme rodákov z nášho mesta, ktorí sa napokon usadili v Bratislave. Jedným z nich bol aj Dušan Pagáč. Žiaľ, do svojho rodného Leopoldova sa už nikdy nepozrie. Po ťažkej chorobe zomrel na prahu osemdesiatky (*20. 10. 1942 – †31. 8. 2022) a odpočíva svoj večný sen v Bratislave v Starom Meste na malebnom mieste Ondrejského cintorína. Aj keď celý život prežil v Bratislave ako zamestnanec podniku Automatizácia železničnej dopravy, napokon ako odborník skončil pri cestnej doprave. Bol jedným z tých, čo navrhovali prvé svetelné križovatky v Bratislave.

Spolužiaci aj z väznice

Podme však po poriadku a priblížme si, o čom hovoril Dušan Pagáč pred rozhlasovým mikro-fónom v RTVS v relácii Portréty a pred kamerou televíznej Trojky v relácii Klub na Trojke. Začal svoje rozprávanie – ako inak, v Leopoldove. „Železnica a železničná stanica patrili do Leopoldova. Dedina, ktorá vznikla z domov robotníkov sa nazývala Mestečko. Chodili sme do školy a do kostola do obchodov do Mestečka. Zažil som obdobie, keď sa do väznice chodilo bežne. Ako dieťa som nevnímal, že ideme niekam, kde sú nejakí väzni. Bolo to miesto ako každé iné. Boli tam aj byty dozorcov, chodil som tam napríklad k strýkovi od druhého kolena, k lekárovi, a dokonca aj na nedelňajšie koncerty, ktoré

hrala väzenská hudba. Uzavrelo sa to oveľa neskôr a spočiatku aj život bol taký voľnejší. Dokonca aj moji niektorí spolužiaci-potomkovia dozorcov dochádzali z väznice do školy v Mestečku. Potom sa tam vymenila brána za elektrickú a neraz sa stalo, že prišli s ospravedlnenou – nemohli sme prísť načas do školy, nedala sa otvoriť brána,“ spomínal Dušan Pagáč, ktorého manželka Jitka pochádza z Moravy a vďaka nej sa naučil vnímať svet oveľa pestrejšie ako ho poznal dovtedy z dedinského prostredia. Napríklad, že režim slovenského štátu na čele s prezidentom nebol nijako ústretový voči svojim obyvateľom. Niektorí z väzňov z oboch totalitných režimov, ľudáckeho i komunistického, poznalo aj leopoldovskú väznicu.

Prázdniny na Váhu i na stanici

„Kúpať sme sa chodili na Váh. Nebola to čistá rieka, ale boli tam dobré plytké brehy. Priamo z Mestečka to však bolo relatívne ďaleko. Mama stočila koberce a tam sme ich vyprali. Mohol by som po mene spomínať mojich spolužiakov. Napríklad Ivan Szabó, s jeho bratom Ľubošom som sedel v jednej lavici,“ spomínal. Viacerí z nich-Leopoldovčanov sú pochovaní v Bratislave a napríklad aj v Trnave. Keďže sa neskôr venoval najmä slovenským cintorínom, sledoval, kde leopoldovskí rodáci spia svoj večný sen. Ďalším fascinujúcim miestom nielen pre Dušana bola železnica. „Na stanici som vyrástol. Od malička sme žili na stanici. Nebolo nič iné, čomu by sme sa venovali. Bol tam aj kultúrny dom so zábavami a divadlom. Napríklad Benjamín Masaryk tam organizoval aj ochotníkov. Pre nás však železnica bola niečím nevídaným. Museli sme poznať všetky vlaky a všetok dopravný ruch. Prinášali sme cestujúcim aj vodu k vlaku. Nedbalo sa vtedy tak na hygienu – priniesli sme pohár a vedro s vodou. Ako staršieho ma veľmi zaujímal povolanie výpravcu, v neskoršom

období zriadili na stanici dispečerské pozície, z ktorých riadili rôzne úseky dopravy. Bola možnosť ísť na vysokú školu, ale ja som sa rozhodol pre železnicu a v Trnave som absolvoval dopravnú priemyslovku. Študoval som organizáciu vlakovej dopravy.“ Po skončení bol delegovaný do ďalekej stanice Svit. Nepáčilo sa mu tam. Náčelník prišiel až z Lenartoviec, nebol v práci veľmi zorientovaný, a do toho prišiel Dušanovi povolávací rozkaz. Keďže jeho záverečná práca sa venovala zabezpečovacej technike, ponúkol sa do podniku AŽD. Jeho zámersy sa páčili, a tak sa presťahoval do Bratislavy a nastúpil do podniku, v ktorom strávil celý život.

Od železnice ku križovatkám

Podnik AŽD sa venoval projektovaniu a realizácii zabezpečovacích zariadení na železnici. Dušan od roku 1963 pracoval ako pomocný projektant na modernizácii viacerých staníc, napríklad Bratislava-predmestie, Nové Mesto a ďalšie. „Prvá stanica, ktorú som robil, bola Dubnica nad Váhom, neskôr Varín a Štrba.“ Vtedy sa postupne podľa požiadaviek štátu vo veľkom modernizovalo. No spomínaný podnik sa dostal rôznymi peripetiami, podobne aj k práci v oblasti cestnej dopravy. Z Brna sa presúvala výroba do Bratislavy. „Začali sme sa venovať radičom pre vedenie svetelnej signalizácie. Vznikla projekcia na postupné plánovanie výroby. Spočiatku sa používali obvody, ktoré sa dali kúpiť hocikde v modelárskom obchode. Neskôr sa používali relátka známe z leteckej dopravy. Zaznamenali sme však veľkú poruchovosť, prehrievali sa obvody, problémom boli žiarovky a podobne. Vymýšľalo sa všeličo, problémom bola dostupnosť techniky. Po revolúcii sa to zlepšilo, takže sa pracovalo pri realizácii jednoduchšie so zahraničnými materiálmi. Napríklad, keď som začínal, boli už niektoré križovatky, napríklad Tomášikova – Šmidkeho, ktorú dodávali kolegovia ešte z brnianskeho závodu,“ spomínal Dušan Pagáč.

V seniorskom veku fotograf a cestovateľ

Po desiatkach rokov v spomínanom podniku a práci na projektovaní techniky sa v seniorskom veku rozhodol cestovať. „V každom meste som zašiel aj na cintorín. Spisovateľ Laco Ťažký hovoril, že sa oplatí chodiť na cintoríny – viete ako sú v meste bohatí ľudia, akým remeslám sa venovali i akého vierovyznania boli. Až neskôr som sa venoval hrobom osobností. Začínal som pražskými cintorínmi, pretože som tam videl obrovské množstvo náhrobníkov, napríklad na Vyšehrade. Aj som sa zoznámil s farárom Milošom Szabom, čo zachytával Olšanské hřbitovy. Mal som nafotených veľa českých hrobov, ale nemal som slovenské. Tak som začal napríklad hrobmi osobností z bratislavského evanjelického lýcea, a až potom som sa fotografiami predstavil verejnosti,“ hovoril. Postupne vznikali knihy s fotkami cintorínov, ktoré si vydával ako zviazané listy. Napríklad, tejto téme sa venoval Peter Malašic z Bratislavy alebo pán Kunovský z Košíc. No ich zaujímala viac architektúra náhrobníkov, mňa zaujímali skôr osobnosti. Napríklad režisérka Magda Lokvencová-Husáková mala veľmi nenápadný zničený náhrobok, ktorý bol až nedávno zrekonštruovaný a je dôstojný. Takto by som mohol spomenúť viacero osobností, ktoré sú skryté za nenápadnými náhrobkami,“ spomínal Dušan Pagáč, ktorý prešiel cintorínmi v Paríži, ale aj v celom Nemecku aj Poľsku. Nafotografoval tisíce záberov na klasickom, no najmä digitálnom fotoaparáte. K tomu, samozrejme, bratislavské cintoríny, o ktorých fotografie konzultoval s odborníčkou na tieto pamätihodnosti Vierou Obuchovou. Dušan Pagáč si vydal tieto fotografie vo viacerých súborných vydaniach podľa tém. Aj keď sa javilo, že časť z bratislavských hrobov vyjde knižne, už sa tejto chvíle nedežilo.

Text a foto Martin Jurčo

Aesha Mirza spieva už od materskej školy

Náš článok by sme mohli pokojne zaradiť do nepísanej rubriky s názvom Budeme o nich ešte počuť. Určite to platí o talentovanej speváčke Aeshe Mirze (Aesha Mirza), ktorú Leopoldovčania už poznajú z viacerých vystúpení. V súčasnosti je žiačkou 8. ročníka základnej školy. Vo voľnom čase sa venuje spievaniu, tancovaniu vo folklórnom súbore, cvičí a, samozrejme, trávim rada čas s kamarátmi. Oslovili sme ju po jednom z vystúpení, aby sme ju predstavili aj vám.

„K hudbe som mala už od mala veľmi blízko. Videla som svoju staršiu sestru ako stále spieva, trénuje na súťaže a vystúpenia. Mnohí sa ma pýtajú prečo moje meno Aesha znie netradične. Toto meno mi vybral môj tatino. Meno má arabský pôvod a znamená mladá, živá, svieža a podobne. Zatiaľ nepoznám nikoho, kto sa volá ako ja, a jeho meno by sa písalo rovnako ako moje. Väčšina Ajší sa píše Aiša, Ayša alebo Aysha. Možno týmto je moje meno naozaj unikátne,“ povedala, keď sme ju požiadali, aby sa predstavila. Nás zaujímala aj jej cesta k hudbe. „Od malička som mala veľmi rada pozornosť a všade som rada vystupovala. Maminka mi hovorila, ako som raz pred jedným vystúpením v škole plakala, lebo ma ho pani učiteľka nechcela nechať moderovať, keď som tam už mala spievať a aj recitovať. Ako prvá môj talent odhalila ešte v škôlke učiteľka Zuzka Luhová, keď som jej zaspievala pesničku Stín katedrál. To od malého dievčatka v škôlke vraj úplne nečakala, zatiaľ čo niektorí nevedeli poriadne ani rozprávať. Ďalej ma podporovala v spievaní a vystupovaní na školských podujatiach učiteľka Mária Andrášiková, ktorá sa nikdy nebojí použiť svoju harmoničku,

za čo jej veľmi pekne ďakujem,“ hovorí Aesha. V súčasnosti navštevuje hodiny spevu do ZUŠ v Hlohovci u učiteľky Lucie Beňáčkovej. Je nielen jej hlasová tútorka, ale aj kamarátka. „Hodiny u nej nie sú ako obyčajné hodiny v škole, sú vždy plné radosti, smiechu, zábavy a spevu. Na hodinách u Lucky spievame moderné, popové pesničky, ktoré nás hlavne bavia. Necháva nám priestor na vyjadrenie samých seba, cez hudbu,“ hovorí.

Aesha od piatich rokov tiež spieva a tancuje v detskom folklórnom súbore Verešváranček. Vzorom jej bola sestrnica Nina Oborová, ktorá tento súbor navštevovala tiež od malička. Tam mala možnosť bližšie sa stretnúť so slovenským

folklórom, s ktorým sa zoznamuje dodnes, nielen v DFS Verešváranček, ale už aj vo FS Verešvaran. „Samozrejme, musím spomenúť aj našich vedúcich Stanku Ilavskú, Zdenku Štefankovú, ktoré nás od malička učili ľudové pesničky a tance. A Majku Kotlírikovú, ktorá dbá na dodržiavanie pravých červeníckych tradícií a stará sa nám o kroje, čo nie je vôbec jednoduché. Vo Verešvarane je našim kapitánom Samko Kovarský,“ hovorí Aesha.

Sama však počúva najmä súčasnú popovú hudbu, ktorú denno-denne dookola počúvame v rádiách a ľahko utkvie v pamäti. Jej výhodou je, že sa pri nej dá dobre tancovať a aj ju spievať. „Z mojej triedy v škole sa venujem hudbe len ja. Samozrejme, že v súbore a aj v ZUŠ-ke na speve mám veľa kamošov, s ktorými si rozumieme. Okrem spievania a tancovania sa musím, samozrejme, venovať aj škole, chodievam cvičiť a starám sa o svojho papagája, ktorý sa volá Banán lebo je žltý ako banán. Naučili sme ho hovoriť nbaj, teda ahoj. Je u nás vždy veselo. Keď príde návšteva, a ako prvá ich pozdraví moja malá korela. Ako veľa mojich rovesníkov ani ja nemám presnú predstavu o tom ako bude môj život vyzeráť. No jednoznačne chcem pokračovať so spevom a tancom. Bavia ma aj jazyky, myslím si, že anglický jazyk je už samozrejmosť v dnešnej dobe čo by vás ale mohlo viac zaujímať je, že som sa istý čas učila japončinu. Takže možno aj týmto smerom by som sa mohla v budúcnosti uberať,“ dodala Aesha.

Martin Jurčo, foto: archív AM

Čo nové v našej škole

Od začiatku školského roka ubehli takmer štyri mesiace a náš školský život beží v plnom prúde. Žiaci prvého stupňa sa môžu pochváliť množstvom rôznorodých aktivít, ktoré sme realizovali priamo na vyučovacích hodinách, ale aj zaujímavými mimovyučovacími podujatiami.

Už dlhoročne si pripomínáme **Svetový deň výživy**. Prostredníctvom zážitkového učenia sa snažíme žiakom vštepovať zásady zdravého životného štýlu. Tento rok si deti pripravovali chutné ovocné šaláty, zdravý zeleninový tanier, ochutnávali včelie produkty, venovali sa estetike stolovania a vyskúšali si pátraciu aktivitu **Questing pre zdravie**. Okrem toho sme sa zapojili do výtvarnej súťaže **Chutné maľovanie**.

Štvrtý októbrový pondelok bol venovaný **Medzinárodnému dňu školských knižníc**, ktorý sa od roku 1999 pripomína na celom svete. My sme v tento deň zrealizovali **rovesnícke učenie**, na ktorom starší žiaci – tretiaci a štvrtáci – čítali prvákom a druhákom. Prostredníctvom príbehov a rozprávok deti spoznali postavičku Gulka Bombulka, dvojčičky Danku a Janku, zoznámili sa s hrdinkami knihy Mimi a Líza. Veríme, že aj starší spolužiaci môžu byť pozitívnym vzorom, motivovať mladších spolužiakov a tým v nich vzbudiť záujem o čítanie kníh. Nezabúdame ani na našich najbližších. Pri príležitosti **Mesiaca úcty k starším** sme pre starých rodičov pripravili pozdravy a malé darčeky. Naši najmenší žiaci prežili slávnostné chvíle na **imatrikulácii**, na ktorej ich pasovali naši štvrtáci do radov našich žiakov. Túto pre nich dôležitú chvíľu s nimi priamo na slávnosti prežívali aj ich rodičia. Zaujímavé podujatie pod názvom **Prilej olej** pre žiakov 4. ročníka pripravili pracovníci spoločností Enviral a Meroco. Žiaci sa dozvedeli o spôsobe recyklácie kuchynského oleja na výrobu bionafty a tiež im predstavili vzorky surovín a produktov, ktoré ich spoločnosť vyrába.

Všetci sa však tešíme z novovybudovanej školskej záhrady, ktorú využívame na vyučovanie i počas záujmových útvarov. Každá trieda má svoj vyvýšený záhon, do ktorého si deti posadili rastlinky a ďalej sa o výsadbu starajú. Vyučujúce využívajú jej priestory na realizáciu vyučovacích hodín prvouky, vlastivedy, prírodovedy, výtvarnej výchovy, anglického jazyka či matematiky, ale aj ďalších predmetov. V záhrade spoločne so žiakmi dotvárame aj rozpracované projekty, napríklad pocitový chodník či geopark. Hoci nás v nej ešte čaká veľa-veľa práce, dúfame, že sa nám podarí dokončiť a zrealizovať všetko, čo sme si naplánovali.

Bohatou ponukou rôznorodých aktivít sa môžu pochváliť i žiaci druhého stupňa. **Zdravý životný štýl** je dnes „in“ a aj naši žiaci sú presvedčení, že opodstatnené. V rámci projektu sa so záujmom venovali témam, ktoré najviac ovplyvňujú ich zdravie. Vyhrnuli si rukávy, uviazali zástery a v školskej kuchynke pripravovali zdravé nápoje smoothie, zdravé polievky i palacinky. Naučili sa, aký vplyv majú vitamíny na ich zdravie, v ktorých potravinách ich môžu nájsť, ale spoznali aj dôsledky ich nadmerného užívania. Tvorili „chutné obrázky“ z ovocia a zeleniny. Venovali sa bezpečnému skladovaniu potravín a energetickému výdaju pri fyzickej aktivite.

Nezabudli sme ani na dôležitosť psychického zdravia, hodnoty priateľstva, zmysluplného trávenia voľného času, zdravých vzťahov v rodine i škole. Počítali veľkosť uhlíkovej stopy, zaznamenávali si údaje o spotrebe tepla, nákupoch, spôsobe cestovania, o stravovaní... Zaoberali sa témou drog a závislostí mladých ľudí. Triedy si medzi sebou zahrli zápas vo volejbale v priateľskej atmosfére. Veríme, že naši žiaci nadobudnuté informácie a skúsenosti využijú a budú žiť lepšie a zdravšie.

Keďže je internet každodennou súčasťou našich životov, starší žiaci riešili problematiku nástrah na internete v rámci projektu **Internet dobrý alebo zlý**. Už vedia, akými nástrahami sú phishing, pharming, spearphishing, catphishing, ale venovali sa aj téme kyberšikany. Cieľom projektového vyučovania bolo poukázať na pozitíva aj negatíva internetu a uvedomiť si to, že internet je dobrý sluha, ale zlý pán.

Vo sfére peňazí sa zasa ocitli naši piatci – spoznali históriu fungovania výmenného obchodu, zaujali ich mince a bankovky používané v dejinách nášho i iných štátov. Pracovali s kurzovými lístkami. Zaznamenávali mesačné príjmy a výdavky domácnosti, navrhovali spôsoby, ako usporiť.

I deviataci si zvyšovali svoju finančnú gramotnosť a pod vedením lektorky z Nadácie PARTNERS absolvovali vzdelávanie

Učíme sa hospodáriť. Učili sa umeniu optimálne nastaviť štyri najdôležitejšie atribúty zdravého finančného hospodárenia – aktíva, pasíva, spotrebu a rezervu. Všetko sú to finančné úlohy, ktoré každý zodpovedný človek dnes musí robiť v podstate nepretržite, o to viac v neistých časoch.

Teší nás, že naši žiaci majú srdce na pravom mieste a myslia i na našich seniorov. Bez váhania sa rozhodli, že sa zapoja do celoslovenského projektu **Kolko lásky sa zmestí do krabice od topánok**. Priniesli darčeky, ktoré určite urobia seniorom radosť, vyrobili vianočné pozdravy a pripravili pre nich krabice plné lásky. Vianočná pošta pre seniorov je tradíciou, bez ktorej by pre našich žiakov neboli

Vianoce Vianocami. **Seniori sú zvyknutí dostávať na Vianoce rukou písané listy či pohľadnice.** Naši žiaci s láskou vyrobili vianočné pohľadnice, napísali veršičky a želania pre babičky a dedkov – klientov domovov dôchodcov. Veríme, že naše pohľadnice ich potešia a budú **symbolom toho, že nie sú úplne osamotení a že na nich niekto myslí.**

Detský čin roka je školský projekt, ktorý je zameraný na netradičnú formu výchovy k etickým hodnotám. Príbehy detí, ktoré sa svojím výnimočným skutkom počas uplynulého roka dostali do povedomia svojich blízkych a kamarátov, boli nominované do 22. ročníka ocenenia Detský čin roka. I naše **leopoldovské deti boli súčasťou detskej poroty**, a tak mali možnosť rozhodnúť o tom, ktoré detské činy sú tie NAJ.

Podujatie **Záložka do knihy spája školy** je každoročne spestrením nášho výchovno-vzdelávacieho procesu. Počas mesiaca október sa naši žiaci 1. i 2. stupňa snažili vyrobiť čo najkrajšie záložky pre svojich kamarátov zo **ZŠ s MŠ v Liptovskej Teplej**. Vyrábali ich s cieľom, aby každá záložka potešila a vyčarila úsmev na tvári žiakov partnerskej školy. Oslava Európskeho dňa jazykov je na našej škole obľúbeným podujatím. Naši deviataci pripravili Uličku jazykov, a tak sa ich spolužiaci mohli symbolicky vybrať na prechádzku naprieč krajinami Európy – naučili sa dôležité slovíčka a frázy v jednotlivých jazykoch, zahrali si zábavné a náučné hry. Mali príležitosť spoznať čo-to z gastronómie, ochutnať anglický čaj s mliekom, obľúbený sendvič anglickej kráľovnej, tradičné rakúske Mozartkugeln alebo maďarskú klobásku či špeciality ázijskej kuchyne.

Neodmysliteľnou a obľúbenou časťou školského vyučovania sú pre žiakov výlety a exkurzie. Na exkurziu do **Bzínec pod Javorinou a Trenčína** sa vybrali šiestaci. V rodnom dome spisovateľky Ludmily Podjavorinskej sa dozvedeli zaujímavé informácie zo života a tvorby tejto národnej umelkyne. V Trenčianskom múzeu si prezreli zbierku motýľov a iných zvierat, archeologických a folklórnych predmetov. Zo svetovej výstavy **Cosmos Discovery** sa zasa plní zážitkov vrátili naši piataci. Prežili naozajstné príbehy hrdinov, ktorí prekročili hranicu atmosféry, „dotkli“ sa Mesiaca, vstúpili na palubu vesmírnej stanice a zažili najväčšie dobrodružstvo ľudstva na vlastnej koži. Siedmáci navštívili Nitru, aby spoznávali národnú históriu – hľadali poklad Nitrianskeho hradu, očarila ich krása Katedrály svätého Emeráma a prekvapili ich exponáty v Diecéznom múzeu.

Medzinárodná výstava kníh **Bibliotéka** privítala našich deviatakov a ôsmakov, ktorí mali možnosť objaviť najnovšie tituly na knižných pultoch. Žiaci využili možnosť zúčastniť sa uvedenia knihy Pečie celé Slovensko a autogramiády. Za objavovaním krásy vedy sa vydali deviataci aj na **Vedecký veľtrh do Bratislavy**. Dozvedeli sa množstvo nových informácií –

ako funguje DNA, ako sa stavali príbytky v minulosti, ako odlíšiť kostru ženy a muža či dokonca ako postaviť skutočné auto.

Svoje vedomosti i zručnosti žiaci dokazujú v mnohých súťažiach. Žiaci druhého stupňa majú za sebou účasť v **okresnom kole Technickej olympiády**, netrpezlivo čakáme na vyhodnotenie. Z **aranžovania adventných vencov** si naši žiaci priniesli krásne 2. miesto. Máme za sebou realizáciu školských kôl **olympiád zo slovenského jazyka, anglického jazyka a Geografickej olympiády**. Svoju šikovnosť si

žiaci vyskúšali v matematickej súťaži **Expert** i v informatickej súťaži **iBobor**.

Myslíme si, že prívlastok škola „bohatá“ na aktivity môžeme uviesť opodstatnene, pretože sa snažíme množstvom aktivít a zapájaním žiakov do súťaží obohatiť bežný vyučovací proces a dať žiakom šancu a možnosť rozvíjať svoje kvality, ktoré si veľmi vážime a sme hrdí na každý úspech jednotlivca či kolektívu našej školy.

kolektív ZŠ Leopoldov

Seniori s druhým dychom

Na sklonku každého roka naše občianske združenie seniorov Šanec zvykne bilancovať aktivity a činnosť počas uplynulého obdobia. Inak to nebude ani tento december. Všetci vieme, že rok 2022 bol vo viacerých aspektoch atypický, či už to bola nevyhovujúca epidemiologická situácia v prvej tretine roka, alebo napätá situácia súvisiaca s konfliktmi v susedných štátoch, ktorá nám pridala zopár vrások a zobral pár euríčok z peňaženiek. Napriek všetkému sme sa usilovali vynahradiť to dlhé obdobie „pôstu“, keď sme nemohli kvôli zákazu zhromažďovania organizovať žiadne podujatia.

Ako prvé sme 7. apríla navštívili výstavu kvetov Flóra Bratislava. Aj tú však postihli rôzne opatrenia, a tak expozícia bola inštalovaná len v externých priestoroch, tak nám zostalo dostatok času na návštevu Dolnej Krupej. Tam sme navštívili kaštieľ, rozsiahle záhrady či bývalý liehovar.

Na konci mája sme navštívili Skalku pri Trenčíne, resp. pustovňu, ktorá bola pôsobiskom sv. Andreja Svorada a Benedikta. Náš výlet pokračoval k našim západným susedom – na Moravu. Navštívili sme Horní Lideč, kde je vybudovaný československý betlehem, vytvorený prevažne českými a slovenskými majstrami. No a našu pät sme ukončili v Nimnici, kde sme si prehliadli areál kúpeľov a pookriali sme pri dobrej kávičke.

Rýchlo sa priblížilo sa leto a my sme 20. júna a 25. júla ako po iné roky navštívili kúpalisko v Dunajskej Strede. Na konci leta nás zasa čakal výlet do Rakúska. 14. septembra sme navštívili zámocký areál Schloss Hof. O toto veľkolepé dielo sa postaral princ Eugen Savojský, ktorý v 18. storočí získal 4-krídlový kaštieľ a prebudoval ho na veľkolepý zámocký komplex. O jeho ďalší rozvoj sa postarala Mária Terézia, ktorá ho v 2. polovici

18. storočia odkúpila. Na záver tohto výletu sme navštívili čokoládovňu v Kitsee.

V predvianočnom období sme ešte naplánovali pre našich členov posedenie pri káve či čaji. Je teraz na vás, aby ste posúdili, či sa nám podarilo aspoň čiastočne kompenzovať minulé obdobie. Verte, že všetci sme sa snažili zo všetkých síl, hoci ani nás neobchádzajú zdravotné ťažkosti.

Vďaka patrí aj našim podporovateľom, osobitne vedeniu mesta Leopoldov – primátorke Terézii Kavuliakovej, poslancom zastupiteľstva a pracovníkom úradu. Sme im vďační za pomoc a veríme, že naša vzájomná spolupráca bude pokračovať aj v ďalších rokoch. Dovoľte mi zapísať za nás všetkých k vianočným sviatkom pracovníkom mestského úradu a leopoldovských škôl veľa zdravia, Božieho požehnania a síl nielen počas sviatkov, ale aj v nasledujúcom roku 2023.

M. Adamkovič

Nordic walking šport pre mladých i seniorov

Zaiste ste sa aj vy boli pozrieť na Krumplových hodoch, kde okrem hlavného programu ste sa mohli porozprávať aj o populárnom a nenáročnom športe zvanom nordic walking s Leopoldovčankou Vladimírou Plankovou. Je držiteľkou Certifikátu Moderného nordic walkingu (NW) a inštruktorkou a trénerkou Svetovej akadémie MNW. Študovala Fakultu ekonomiky a manažmentu na SPU v Nitre. Ako sama hovorí, záľubenie do paličiek a pohybovej aktivity severskej chôdze bola u nej láska na prvý pohľad po tom, ako hľadala spôsob na rozhybanie tela. Hľadala niečo, čo jej prinesie aj pôžitok, nie drinu.

Najnovšie so svojimi priateľmi založila občianske združenie Nordic Walking Club Platanová stopa na aktívnu podporu, propagáciu a rozvoj ozdravno-športovej aktivity severskej chôdze nordic walking u mládeže a dospelých. Klub napreduje vo svojej aktivite za spoločným cieľom: kráčať za pevným zdravím a životnou energiou v spolení s prírodou.

*** Vysvetlime si, čo je nordic walking a v čom spočívajú jeho pozitíva.**

- Chôdza je bezpečná, jednoduchá, efektívna a zábavná cesta k zdokonaleniu kondície bez ohľadu na vek, kondíciu, pohlavie alebo telesnú zdatnosť. Pestovať ju môžeme za každého počasia a kdekoľvek. Nie sme obmedzení terénom, ročným obdobím, ani

výbavou. Stačia nám špeciálne paličky, nízka trekingová obuv a pohodlné funkčné oblečenie. Pre ženy najlepšie legíny alebo úzke tepláky. Je to aeróbný šport. Pri tepe 110 až 130 úderov za minútu a, samozrejme, pri pravidelnej chôdzi, sa dá ľahko chudnúť. Nie je to ani prechádzka ani beh. Ideálny je NW v tempe, keď ste zadýchaní, ale vládžete rozprávať. Človek sa dostáva do fázy spaľovania tuku.

*** Ako ste sa dostali k nordic walkingu?**

- Niekoľko rokov som robila obchodnú manažérku, ktorá väčšinu času strávila za volantom alebo za počítačom. Jazdila som po Slovensku, Česku a na Balkán. Moje kríže a sedacie svalstvo trpeli. Robili sa mi doslova hrče na zadku. Na stuhnuté svalstvo je NW to najlepšie. Našla som cestu, ako si tým udržať aj zdravý životný štýl a optimizmus. Milujem prírodu, stromy, hory, skaly a vodu, mám rada prácu s ľuďmi a deťmi. Mám rada jogu, pilates a tanec. Ako študentka som trénovala hádzanú, ale tento druh nenáročného športu, akým je NW, mi vyhovuje najviac po všetkých stránkach. Touto aktivitou si kompenzujem veľa stereotypov a zlozvykov. Postupne som sa vzdelávala a absolvovala kurzy NW. Najskôr mini, základný a neskôr inštruktorský, ktorý som absolvovala po týždni teoretického a praktického školenia vo Vysokých Tatrách. Pravidelne sa cez Slovenskú asociáciu nordic walking ďalej vzdelávam, aby som čo odovzdala moje nadobudnuté vedomosti a skúsenosti. Mnohí z nás dnes pracujú na home office, väčšinou dňa za počítačmi, alebo za volantmi áut. Ale nie len tento druh práce je nezdravý. Zdraviu a konkrétne pohybovému aparátu škodí aj práca napríklad za poloaufomatizovanými linkami. Človek jednostranne zatažuje svaly a prichádza o svalovú rovnováhu. Športovo-ozdravnú aktivitu NW dnes vyučujem v Leopoldove a Hlohovci formou kurzov, vyučovania zdravej chôdze i lekcii pre širokú verejnosť.

*** Aké sú vaše lokality v okolí Leopoldova? Je na NW vhodný akýkoľvek terén?**

- Walkujeme okolo väznice, popri Váhu a Štrkovky. V rámci tréningov chodíme aj do blízkeho okolia ako napríklad po hrádzi smerom na Horné Zelenice, v Hlohovci po hrádzi smerom na Koplotovce, v Trakoviciach smer na Bučany, v Maduniciach popri Váhu Na špic, čiže naozaj na všetky smery. V rámci víkendov veľa cestujeme za walkovačkami do lesov, na zrúcaniny, hľadám stále nové a zaujímavé miesta, aby frekventanti mali čo najviac zážitkové walkovacie šľapanice. Oblúbené sú takzvané večerné tréningy, keď má táto aktivita iné čaro. Človek vníma všetkými zmyslami večerný les v žiari čeloviek. Volám to terapia lesom. Trasy má na starosti môj manžel, certifikovaný sprievodca NW. Po tom, ako sa zahľadím do mapy a ukážem prstom, tam chcem ísť, tam je to zaujímavé, zhotoví mi mapu doslovne na mieru. S ním sa nikde nestratíme, má výnimočné orientačné schopnosti. Taktiež aj jemu NW pomohol v mnohých zdravotných problémoch a je tejto športovo-ozdravnej aktivite nesmierne vďačný za veľa.

*** Pripomeňte si, aké zdravotné benefity so sebou NW prináša.**

- Pri minimálnych 40 minút denne zaručuje zdravotné benefity pre človeka po telesnej a duševnej stránke. Posilňovaním svalov sa chrbtica dostáva do normálneho, resp. prirodzeného stavu. Chodenie s paličkami prináša aj ďalšie benefity. Pobyt v prírode a medzi ľuďmi je skvelým liekom proti depresiám a stresu. Tento šport je vhodný pre ľudí po liečbe rakoviny, srdcovo-cievnych ochoreniach, zvýšenom cholesterole, či po cwide. Podporujeme mozog, posilňujeme srdce, znižujeme riziko obezity, odľahčujeme a stabilizujeme kĺby, získavame väčšiu ohybnosť, zdatnosť, istotu a bezpečnosť pri správnej technike, napomáhame odplavovať toxíny z tela, prekrvujeme dolné dýchacie cesty, zapájame vyše 90% svalov v tele. Ale asi niet profesie, pri ktorej by si človek nepotreboval zregenerovať „celého človeka“. Preto im odporúčame a motivujeme vyhľadať trénera a inštruktora NW, aby im poradil a naviedol na tú zdravšiu cestu. Môžem povedať, že už

mnohým ľuďom sa zmenil život, keď spoznali tento druh aktivity.

*** Dôležité sú, isto, paličky. Aký je rozdiel v paličkách pokiaľ ide o druh alebo cenu?**

- Celkovo na našu aktivitu nepotrebujeme extra drahé vybavenie. Povedala by som, skôr nenáročné. Na NW však potrebujeme špeciálne paličky. Je to okrem oblečenia a obutia jediná pomôcka do ktorej treba investovať finančné prostriedky. Neodporúčam kurzantom kupovať dopredu paličky. Viem odborné poradiť, požičať, ale aj predať paličky presne určené. Rozdiel medzi trekovými je ten, že trekové sú ťažšie, hrubšie a nemajú špeciálne odopínateľné pútko. Naše paličky na Nordic Walking sú ľahučké, tenké, ale pevné. Odopínateľné pútko je pevne stiahnuté okolo zápästia suchým zipsom a svojou funkčnosťou umožňuje robiť tie technicky správne pohyby rukou, čiže otvárať prsty za telom a zväčšiť rozsah pohybu ruky. Pri NW platí, že všetko so všetkým súvisí. Keďže zapájame takmer všetky svaly v tele, je dôležité sa naučiť správny postoj, správnu chôdzu a správne použitie paličiek, a samozrejme tým získať pre svoje telo maximum zdravotných benefitov, ktoré nám ponúka.

*** Čítajú nás aj seniori a mnohí si myslia, že NW nie je pre nich. Vysvetlime si, ako by mali začať.**

- NW je vhodný pre všetky vekové kategórie. Na začiatku aktivity treba rozcvičiť celé telo, aby sa pripravilo na to, že sa s ním ide niečo diať. Hlavne seniori sú tá extra skupina ľudí, ktorí tvrdia, že veď nie som ešte starý, nepotrebujem paličky. Práve naopak, vysvetľujem im, že iba neznalý človek si paličky nezoberie, lebo netuší, ako mu vedia ohromne uľahčiť chôdzu, nadsťahovať celé telo, odbremeniť kĺby, posilniť ruky. Pre seniorov odporúčam kráčať aspoň trikrát týždenne po hodine v pomalšom tempe s častými prestávkami. Určite im bude veselšie v spoločnosti partnera, kamoša, či kamošky, alebo celej skupinky. Socializácia veľmi účinne pomáha preklenúť neraz ťažké obdobie v živote seniora. Aj tu môžem odporučiť prítomnosť trénera, alebo sprievodcu. Aj z bezpečnostných dôvodov v prípade potreby poskytnutia rýchlej zdravotnej pomoci. Lekárnička je našou povinnou výbavou.

*** Aký je NW tréning a pre koho je vhodný?**

- Kurzy pravidelne organizujem jedenkrát v mesiaci v Leopoldove a rovnako v Hlohovci. Sú určené pre všetky vekové kategórie. Po absolvovaní kurzu si človek opakuje techniku na tréningoch, ktoré sú obvyčajne spojené so zážitkovým poznaním v širšom okolí. Presúvame sa autami a vyrážame s paličkami do hôr. Takto viem ľuďom nastaviť istú pravidelnosť a mnohí sa v technike pod mojim dohľadom veľmi zdokonalili. Dovolím si tvrdiť, že iba pravidelným tréningom svaly v tele spevnia, walker sa odnaučia používať svoje zaužívané nesprávne stereotypy, zlepšia funkčnosť, celkovú rovnováhu a stabilitu. Kurzom sa to teda nekončí, naopak, práve začína.

Zhovárал sa Martin Jurčo.

Naša žiačka úspešná vo fotografickej súťaži

Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora tento rok spustila jubilejný 10. ročník projektu Hovorme o jedle. Jeho cieľom bolo vyvolávať a podporovať spoluprácu a aktívnu účasť školy pri vzdelávaní detí a mládeže o potravinách a dobrých stravovacích návykoch ako súčasti zdravého životného štýlu a hovoriť o úlohe potravín pri ochrane zdravia a ich význame pre tvorbu a ochranu životného prostredia, regionálnom rozvoji a zamestnanosti. Súčasťou projektu bola aj súťaž Očami gurmána, do ktorej sa žiaci mohli zapojiť viacerými spôsobmi. Jedným z nich bola fotografická súťaž, v rámci ktorej vyhotovili fotografie prostredníctvom digitálneho fotoaparátu alebo mobilného telefónu. V tejto kategórii súťažila aj žiačka piateho ročníka leopoldovskej základnej školy Dominika Beťáková, ktorá v tejto kategórii zvíťazila. Svoj fotografický talent rozvíja pod vedením pani učiteľky Mgr. Simony Čelkovej v rámci školského krúžku.

(zš)

Vítazná fotografia Dominiky Beťákovéj.

Dom smútku bude dôstojnejší

V jesenných mesiacoch sa začala v zastupiteľstve dlhšie diskutovaná rekonštrukcia domu smútku. Projekt pomerne veľkej rekonštrukcie objektu nechalo vedenie mesta vyhotoviť už v roku 2018. Keďže rekonštrukcie objektov tohto typu neboli už dlhšie podporované z externých zdrojov prostredníctvom výziev, vedenie mesta a zastupiteľstvo sa rozhodlo objekt opraviť z vlastných prostriedkov, hoci nie v takom rozsahu, ako rátala pôvodne plánovaná rekonštrukcia. Realizované práce však spríjemnia výzor budovy zvonka i zvnútra. Okrem nevyhnutných stavebných zásahov bude budova prívetivejšie pôsobiť aj zvnútra prostredníctvom viacerých detailov, akými sú napríklad závesy či spôsob osvetlenia. Súčasťou projektu je aj výmena starého katafalku.

(jh)

ŠPORTOVÁ HALA S ONESKORENÍM

Po sfúknutí pôvodnej haly hľadalo mesto riešenia, ako zabezpečiť celoročné športovanie v podobnom objekte. Uskutočnilo sa viacero stretnutí a napriek trocha hmlistému predpokladu, že možno do konca roka bude stáť nová multifunkčná športová pretlaková hala, sa zámer pre majetkovoprávne postupy nepodarilo zrealizovať. V súčasnosti je vypracovaná technická správa, ktorou sa už zaoberajú vo vyjadrovacom konaní všetky potrebné inštitúcie. Po získaní ich stanovísk mesto ešte do konca roka požiada o začatie stavebného konania. Spolu so stavebným konaním sa bude uskutočňovať súťaž na dodávateľa celoročne používateľnej haly. Technická správa ukazuje, že by mohla byť energeticky menej náročná ako tá doterajšia a zároveň aj, pokiaľ ide o plochu, ekonomickejšia. Mala by mať 44 krát 30 metrov a vznikne rozšírením pôvodného ihriska.

(jh)

ASFALTÉRI SA DO MESTA ZNOVU VRÁTILI

Pôvodne mesto žiadalo Správu a údržbu ciest Trnavského samosprávneho kraja o opravy vozovky štátnej cesty na Hlohovskej ceste až po autobusovú zastávku v centre mesta v smere na Hlohovec a vyplnenie vynechaného úseku. Vyšší územný celok vedeniu mesta vyhovел len sčasti a na konci novembra pristúpil k odstráneniu starého asfaltového koberca a k jeho nahradeniu novým asfaltovým povrchom medzi ulicami M. R. Štefánika a 1. mája, čím sa dotvoril súvislý zrekonštruovaný úsek od námestia, kde rekonštrukcia prebiehala v letných mesiacoch, a úseku od Ulice 1. mája, ktorý TTSK rekonštruoval pred niekoľkými rokmi. „V ďalšom období sa budeme usilovať, aby Správa a údržba ciest TTSK do rekonštrukcie zahrnula aj ďalšie úseky štátnej cesty v našom meste,“ povedala Ing. K. Bajtalová.

(jh)

LAMPIÓNMI PROTI ZLÝM DUCHOM

Štvrtkový večer 3. novembra sa leopoldovské ulice napriek studenému počasiu rozžiarili desiatkami svetielok detského lampiónového sprievodu. Naň sa deti pripravovali najskôr v škôlke, kde s pani učiteľkami pripravili jesenný dramatizovaný program pre rodičov a

obyvateľov mesta a potom sa už sprievod pohol leopoldovskými ulicami a námestím. Jeho cieľom bola Spolková záhrada, kde už na deti čakali čaroдеjníčky a jesenné vĺy s horúcim čajom a sladkosťami a umelecky spracované vysvietené vyrezávané tekvice, ktoré pripravili pod dohľadom rodičov deti z mesta. Na jesennej promenáde sa o priazeň detí uchádzalo osem vyrezávaných tekvic a spomedzi nich detská porota s čerticou Zuzana (Luhovou) určila za najkrajšie tieto: 1. miesto Jaroslav Majcher – zubatá tekvica, 2. miesto Mia Žovinová – mŕtva nevesta, 3. miesto Sofia Gažovičová – Adamsovcí. V neskorojesenný večer sa deti vyšantili na detskej diskotéke a niektoré z nich spolu s dospelými predstavili aj svoje strašidelné kostýmy.

(jh)

DISKUSNÉ STRETNUTIA V LEOPOLDOVSKEJ FARNOSTI

Zo synodálnych stretnutí prebiehajúcich na jar tohto roku vyplynula aj v našej farnosti potreba učiť sa uvažovať a spoločne diskutovať na rôzne témy týkajúce sa nášho života. Aj preto v novembri v spolupráci s občianskym združením Apeiron – Inštitút humanitných štúdií odštartovali katolícki aktivisti cyklus prednášok spojených s diskusiou, v ktorom sa budeme spoločne učiť premýšľať nad zmyslom života, smrťou, prírodou, Bohom atď. Prvá prednáška spojená s neformálnou diskusiou bola 23. novembra a zúčastnilo sa na nej asi tridsať návštevníkov. Priebežne sa budú stretávať raz za mesiac a najbližšie stretnutie sa uskutoční 21. decembra. Ako nás informoval prednášajúci doc. Miroslav Karaba, pozývajú všetkých, ktorí sa chcú v priateľskej atmosfére učiť nielen kriticky rozmyšľať, formulovať argumenty a vyjadrovať svoje názory, ale aj počúvať

druhých a prekračovať svoje hranice. „*Takéto spoločné uvažovanie a stretávanie sa môže byť pokračovaním synodálnej cesty, na ktorú sme sa v Leopoldove vydali,*“ povedal.

(maju)

POŽIAR V KYNOLOGICKOM KLUBE

9. decembra 2022 po 14. hodine zasahovali trnavskí hasiči pri požiari jednoduchej stavby v Leopoldove. Po príchode na miesto udalosti bolo zistené, že plamene zachvátili altánok o rozmere 4x10 metrov. Lokalizáciu a likvidáciu požiaru realizovali dobrovoľní hasiči z Leopoldova 1 „C“ prúdom. Počas zásahu prebehlo i rozobratie stropnej a strešnej konštrukcie stavby. Po úplnom uhasení požiaru príslušníci na odhalenie skrytých ohnísk vykonali merania termovíznou kamerou. Majiteľovi spôsobila porucha vykurovacieho telesa škodu vo výške 1 000 €. Hasičom sa včasným zásahom podarilo uchrániť majetok v hodnote 5 000 €.

(hazz)

Voda zo zákruty pri úrade sa využije

Voda, ktorá sa zdržiavala v čase silnejších dažďov na zákrute štátnej cesty oproti mestskému úradu, predstavovala vždy veľké nebezpečenstvo pre vodičov. V minulosti sa sice zrealizovalo viacero opatrení, situácia to však vyriešilo vždy len na relatívne krátky čas. Nepriaznivú situáciu chcelo mesto riešiť prostredníctvom podaného a úspešného projektu na vodozádržné opatrenia. Projekt bol síce podporený, ale samotné prepojenie dvoch cestných vpustí a ich následné zaústenie na opačnú stranu cesty do parkovej zelene, ktoré sa realizovalo v novembri a decembri, muselo uhradiť z vlastných prostriedkov. Po dokončení projektu, ktorého cieľom je počas dažďov odvádzať vodu od obytných budov a zo spevnených plôch popod cestu do parku, vznikne v parku počas jarných mesiacov tzv. dažďová záhrada. Jej podložíom bude drenáž, ktorá bude absorbovať vodu privedenú z protihľajle strany námestia prostredníctvom kanalizačného potrubia. Drenáž a ostatné vrstvy budú riešené tak, že budú schopné prijať a zužitkovať všetku vodu aj počas extrémneho počasia. Samotnú dažďovú záhradu s rozlohou viac ako 45 metrov štvorcových budú tvoriť trvalky a dekoratívne trávy s efektívnou starostlivosťou o ne a projekt bude financovaný z prostriedkov, ktoré mesto na tento účel získalo.

(jh)

ROZPRÁVKOVÁ NOC

Rozprávkovú noc sme si v základnej škole pripravili 27. októbra. Školský klub i celá škola sa premenila na strašidelné kráľovstvo, v ktorom pobehovalo veľa strašidielok. Ale nebehali len tak, mali totiž sedem dôležitých úloh. Aby dokázali svoju šikovnosť a nebojnosť, museli tieto úlohy splniť, za čo získali indície. Pýtate sa, na čo im boli? No predsa na to, aby pomocou nich zistili, kde sa nachádza poklad. To bolo radosti, keď sme ho spoločne našli!

Keďže sme sa pri tejto skvelej zábave trochu unavili a hlavne vyhladli, museli sme si doplniť energiu chutnou pizzou. Mňam, to bola dobrota! Viete, kde sa strašdielka uložili a v noci silu doplnili? Predsa v telocvični, ktorá sa premenila na rozprávkovú ríšu... Pred tým, ako išli spať, umyli si zúbky a pozreli si rozprávku. Ani sme sa nenazdali a už bolo ráno. Na raňajky sme sa posilnili croasantmi a jablkami. Všetci statoční dostali diplomy a preukazy spáča a spravodlivo sme si rozdelili poklad. Radosť v očiach, nadšenie a spokojnosť sa odradkávali v očiach detí, ale aj vychovávateľov. vychovávateľa ŠKD

VČERA, DNES A ZAJTRA (19)

Mačkopes

Cink, cink, ozve sa mne a manželke za chrptom náhlivé zvonenie, aby sme sa z chodníka pratali nabok pred elektrokolobežkou, na ktorej trieli moletná žena, pretože – ona je predsa rýchlejšia.

„Za málo...“ odpovedám na nevyslovené poďakovanie za to, že som jej ustúpil. Prezretá panička nepoďakuje, ani keď sa táto situácia opakuje pravidelne. Starého koňa, pardon, kobyľu, už môresom nenaučíš. Neviem si predstaviť, čo by sa dialo, ak by sme aj my s manželkou podľahli súčasným trendom, mali v ušiach slúchadlá a počúvali hlučné tóny súčasnej „hudby“. Nuž, Jatrenica, tak sme ju nazvali, by nás akiste prevälcovala, pretože rozbehnutý vagón sa zastavuje ťažko.

Bohužiaľ, nie je to ojedinelý prípad. Takýchto „nemotorových“ vozidiel sa po našich chodníkoch a cestách pohybuje stále viac a ich „vodiči“ sú čoraz arogantnejší. A sú aj podstatne mladší, ako som bol ja, keď som sa uchádzal o prvé vodičské oprávnenie.

Ako malý chlapec som takmer denne týral obyvateľov našej ulice jazdením na malej motorke Jawa 05 Pionier sem a tam po večne rozkopanej hlinenej ceste. Pionier s veľkým P bol kedysi veľmi obľúbený malý motocykel, ktorý bol bránou mladých do vysnívaného motorizovaného sveta. A keď sme cez víkendy chodievali s rodičmi a známymi do hája, a niekedy išiel aj môj strýko na pionieri, samozrejme, so mnou za chrptom, mal som na lúke možnosť opäť si bezrestne zajazdiť. Aby som sa na vysnívanej motorke mohol pohybovať legálne, absolvoval som po dosiahnutí pätnástich rokov autoškolu na vedenie malého motocykla do obsahu 50 cm³, a získal svoje prvé vodičské oprávnenie. Mohol som teda oficiálne používať toto motorové vozidlo v cestnej premávke.

Na každého iný meter

Za chodca sa donedávna považoval aj používateľ elektrokolobežky. Dnes je to už vodič nemotorového vozidla na úrovni cyklistu – na cestu teda môže ísť iba od 15 rokov, ale v obytnej zóne, cestičke pre cyklistov, poľnej a lesnej ceste aj do 15 rokov. Ak sa však elektrokolobežka pohybuje po chodníku, nesmie presiahnuť rýchlosť chôdze a nesmie ohroziť chodcov. Utópia. Kým bol elektrokolobežkár považovaný za chodca, nemusel nosiť prilbu, teraz ju mimo obce nosiť musí. V našom legislatívnom chaose sa v spojitosti s hmotnosťnými parametrami hovorí aj o maximálnej rýchlosti do 25 km/h a nad 25 km/h. To sa však bude brať do úvahy až od roka 2024 v súvislosti s povinným zákonným poistením. Bez neho nesmel môj dvojkoľesový pionier vyjsť na cestu ani pred päťdesiatimi rokmi. Dnes sa pre elektrokolobežky žiadne povinné zmluvné poistenie za škody spôsobené prevádzkou nepožaduje. O prísnom zákaze požitia alkoholu ani nehovoriac. Súčasnosť? V obci môže vodič elektrokolobežky, považovaný za cyklistu, vypiť aj alkoholický nápoj do výšky 0,5 promile alkoholu v krvi... Cítim sa diskriminovaný. Vlastným vodičské oprávnenie skupiny C, no prišiel by som oň, a ešte by mi aj naparili pokutu od dvesto do tisíc eur, keby som jazdil pod vplyvom hoci len toho 0,5 promile. Ak by som si však trochu hrkol pred jazdou na elektrickej kolobežke alebo elektrickom bicykli, mohol by som podľa súčasnej legislatívy jazdiť bez akýchkoľvek zábran, bez prilby a vodičáku napríklad po Bratislave aj sto kilometrov bez rešpektovania čohokoľvek...

Aj motorček je motor

Mŕtvych kolobežkárov pribúda, ich kolízií s chodcami tiež. Ohrozujú seba, no najmä iných, rýchlou jazdou všade, kam sa pozriete. Po chodníkoch sa navyše rútia bez prilieb,

bez ochranných prvkov, neraz s deťmi pred sebou. Najhoršie je, že detskí „vodiči“, ktorí iba prednedávnom zápasili s rovnováhou na bicykli, sa prehánajú po parkoch aj po cestách veľkou rýchlosťou a bez znalosti elementárnych pravidiel premávky. Legislatíva je deravá, prax alarmujúca a policajti spia.

Za zmienku stoja aj takzvané zdieľané kolobežky zelenej farby, ktoré sa povalujú po mestách, ako by človeku za svoju službu nestáli ani za slušné odstavenie. Ako keby si ľudia nevážili istú slobodu a namiesto toho, aby sa dobrovoľne podriadili elementárnym pravidlám – napríklad slušnosti – či cestnej (i chodníkovej) premávky, koledujú si o to, aby sa takémuto spôsobu prepravy utiahla uzda. Napríklad aj povinnosťou absolvovať autoškolu a získať na takéto „nemotorové vozidlo“ vodičské oprávnenie. Podľa mňa je akékoľvek vozidlo s pomocným motorčekom vždy motorovým vozidlom, takisto, že ak niečo miauká, má štyri nohy, pazúry, chvost a chytá to myši, je to mačka. Na Slovensku to však asi vždy neplatí; treba počkať na vyjadrenie Európskej únie. A keby odtiaľ povedali, že je to pes, servilne povieme – je to pes. Pritom by ani nebolo treba čakať, čo na „nemotorové“ vozidlá s elektrickým motorom povie EÚ. Pomohla by aj obyčajná vzájomná úcta a rešpekt. Keby sme sa nimi riadili, nemusel by som neúspešne vychovávať paničku, ktorá sa bezohľadne a nezákonne rúti po chodníku na elektrokolobežke. A ak by môjmu zvolaniu „za málo...“, keď sme jej uhli, bolo predchádzalo „ďakujem“, možno by som tieto riadky ani nenapísal...

Vojtech Moravčík

Ako sa darí na futbalových trávnikoch v jeseni 2022/23

V reportoch trénerov jednotlivých našich futbalových družstiev sa pozrieme, v akej kondícii sú naši hráči, a v tabuľkách zasa to, s akými výsledkami ukončili jesennú časť súťaže. Začneme najmladšími tímami.

Prípravka U11 a predprípravka U7

Tréner: Ivan Hegeduš

názov súťaže: PRÍPRAVKA-U11-SK.B-OBFZ TT

Tabuľka po jesennej časti

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	TJ Družstevník Špačince	11	9	1	1	106 : 17	28
2	MTK Leopoldov	11	8	3	0	61 : 23	27
3	PFK Piešťany B	11	7	1	3	81 : 39	22
4	MFK Vrbové	11	7	1	3	71 : 42	22
5	TJ Slovan Červeník	11	6	1	4	64 : 35	19
6	OFK - Drahovce	11	5	2	4	49 : 52	17
7	Telovýchovná jednota Veľké Kostoľany	11	5	1	5	61 : 62	16
8	OTJ - Banka	11	5	1	5	48 : 56	16
9	Futbalová škola Róberta Hanka	11	3	1	7	48 : 56	10
10	FC Spartak Trnava	11	1	3	7	18 : 79	6
11	TJ Družstevník Chtelnica	11	1	2	8	20 : 101	5
12	ŠPORTOVÉ KLUBY BLAVA 1928	11	0	1	10	14 : 77	1

U11

V ročníku 2022 sme odohrali 11 zápasov, z nich sme 8 vyhrali a 3 sme ukončili remízou a záverečné skóre je skóre 61:23. Trénovali sme 2-krát týždenne a chlapci niekedy aj individuálne. Sme jediné mužstvo, ktoré neprehralo majstrovský zápas. Najlepší zápas, ktorý sme odohrali, bol v Špačinciach, kde sme remizovali 1:1. Teší ma záujem chlapcov na tréningoch a je to vidieť aj na výsledkoch. Som rád, že nám po dlhšej chorobe pomohol aj hráč Samko Králič. Musím spomenúť aj ďalšieho hráča Alexa Vachana, ktorý tiež veľmi oživil hru nášho mužstva. Naj strelcami boli Ryan Nemec – 20 gólov, Samko Králič – 7 gólov a Martin Levčík – 6 gólov.

U7

Mužstvo trénovalo 2-krát týždenne. Zatiaľ hráme bez zápasov, lebo v okolí chalani nemajú vekovo podobné mužstvo. Momentálne sa súpiska skladá zo 16 hráčov, chlapci spoznávajú pravidlá futbalu a hra s loptou ich baví.

U15 – starší žiaci

Tréner: Richard Slovák

Sezóna starších žiakov prebiehala podľa očakávania. Bol som veľmi spokojný s prístupom hráčov a s ich snahou zlepšovať sa. Chalani trénovali a hrali zápasy so zápalom a chuťou. Plnili si povinnosti a vytvorili výborný tím. Na výsledky v zápasoch sa v tejto kategórii teraz nebudem pozeráť, zameriavame sa na herné činnosti jednotlivca, herné kombinácie a trocha sme zaostrili na systém. Tréningy máme na vedľajšom ihrisku, na umelej tráve a teraz aj v hale v Červeníku.

názov súťaže: V. LIGA-Žiaci-U-15-SK.A-OBFZ TT

Tabuľka po jesennej časti

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	OŠK Dolná Krupá	9	8	0	1	51 : 10	44
2	TJ Iskra - Horné Orešany	9	8	0	1	32 : 9	38
3	PFK Piešťany C	9	6	0	3	35 : 19	37
4	OŠK Ružindol	9	5	1	3	25 : 18	28
5	MFK Vrbové	9	5	1	3	32 : 23	21
6	TJ Družstevník Brestovany	9	4	1	4	18 : 23	16
7	TJ Madunice	9	3	1	5	22 : 37	13
8	TJ Slovan Červeník	9	2	1	6	21 : 29	9
9	OTJ - Banka	9	1	1	7	12 : 29	6
10	MTK Leopoldov	9	0	0	9	6 : 57	0

Starší dorast U19

Tréner: Juraj Pobjecký

Prvú polovicu sezóny hodnotím pozitívne, aj keď sa nezačala ideálne. V mužstve nebola ani nie je vyhovujúci počet hráčov a keď k tomu pripočítame zranenia a choroby, nebolo vždy jednoduché pripraviť a postaviť mužstvo na súťažný zápas. Napriek tomu chalani dávali do tréningov a zápasov všetko, čo sa postupne aj odzrkadľovalo na ich výkonoch. Vyzdvihnúť by som chcel konkrétne Samuela Súchačka ktorý na kraji obrany podával stabilne výborné výkony, Richarda Gergiča, ktorý sa vrátil k futbalu po dlhšom čase a vôbec sa v zápasoch nestratil a Adama Škodu, ktorý celú polovicu sezóny nastupoval aj za dorast a za mužské Áčko a podával stabilné výkony na oboch frontoch. Ale chválím celé mužstvo, vytvorila sa tu výborná partia a som presvedčený, že čím viac spolu budú trénovať a hrať, tak ich výkonnosť bude rásť. Do druhej polovice sezóny by sme chceli priviesť nejakých hráčov, aby sa zvýšila konkurencia v mužstve a mohla dopomôcť k ešte lepším výkonom jednotlivcov alebo celého mužstva. Na záver by som sa chcel poďakovať všetkým hráčom, rodičom ako fanúšikom a členom MTK, ktorí nám počas sezóny pomáhajú.

Dospelí

Družstvo dospelých MTK Leopoldov pôsobí v hlohovsko-piešťanskej časti 8. ligy ObFZ Trnava, ktorá má za sebou jesennú časť. Na špici tabuľky sú Moravany nad Váhom, v tesnom závесе je nováčik z Drahoviec. Tretie miesto obsadili Veľké Kostoľany, na 4. mieste Leopoldov a na lídra strácame až deväť bodov.

Leopoldov podával na jeseň pomerne dobré výkony, napriek tomu prišli viaceré zaváhania. *„Jesennú časť nehodnotíme zle, ale k väčšej spokojnosti nám chýba štyri-päť bodov, ktoré sme zbytočne stratili. Hlavne nás mrzí domáci zápas s Dubovanmi, na ktorom sme podali najhorší výkon jesene. V ostatných prehratých stretnutiach sme neboli horším tímom, ale vlastnými chybami a nekoncentrovanosťou sme ich nezvládli,“* zhodnotil hrajúci tréner Stanislav Piovarči ml. Leopoldov po dlhých rokoch v najvyššej oblastnej súťaži minulú sezónu skĺzol do nižšej ligy. *„Štyri-päť mužstiev na čele tabuľky má vyššiu kvalitu oproti ostatným tímom. V súťaži nás prekvapilo Veselé a v druhej polovici jesennej časti sa dobre*

názov súťaže: VI. liga-Dorast-U-19-sk.B-ObFZ TT

Tabuľka po jesennej časti

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	ŠPORTOVÉ KLUBY BLAVA 1928	13	13	0	0	66 : 3	39
2	OFK Malženice	13	10	0	3	60 : 16	30
3	TJ Družstevník Chtelnica	13	9	2	2	55 : 11	29
4	MFK Vrbové	13	9	1	3	53 : 19	28
5	OŠK Súrovce	13	9	1	3	42 : 14	28
6	Telovýchovná jednota Veľké Kostoľany	13	3	3	7	21 : 30	12
7	MTK Leopoldov	13	2	3	8	22 : 53	9
8	OFK - Drahovce	13	2	2	9	13 : 47	8
9	OŠK Dubovany	13	1	1	11	10 : 51	4
10	TJ Družstevník Špačince	13	0	1	12	8 : 106	1

rozbehli Trakovice,“ pokračoval.

Na niektorých zápasoch sme mali oklieštenú zostavu: „Nemáme široký káder. Po preradení do nižšej ligy nám niektorí mladí chalani odišli, pretože chceli hrať vyššie súťaže. V niektorých zápasoch sme zostavu skladali a boli sme nútení improvizovať, čo bolo podmienené aj dovolenkami, pracovnými povinnosťami či chorobami. Nestalo, aby sme dve kolá po sebe hrali v rovnakom zložení.“

Leopoldov pocítil aj zranenia. Na niekoľko kôl vypadol počas jesene tréner Piovarči. Okrem neho to bol Tomáš Bošácky či Juraj Pobječký. V Leopoldove pokračujú v tréningovom procese aj naďalej. „Stretávame sa na futbale jedenkrát-dvakrát v týždni. Po zimnej prestávke okolo 20. januára odštartujeme zimnú prípravu a vo februári plánujeme sústredenie,“ prezradil tréner. V mužstve zatiaľ nemajú ohlásené žiadne odchody z mužstva. „Potrebovali by sme získať aspoň dvoch hráčov, ale v terajšej situácii je komplikované niekoho zohnať. Budeme sa o to snažiť, navyše, cez zimu by sme chceli zapojiť do tréningového procesu aj niekoľko dorastencov. Uvidíme, ako sa ukážu, poprípade niektorých z nich ostaršíme,“ vysvetlil Piovarči.

Pripravili J. Hladký a J. Krilek.

názov súťaže: VIII. liga-RUBBEX-ObFZ TT

Tabuľka po jesennej časti

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	OŠK Moravany nad Váhom	13	11	2	0	52 : 12	35
2	OFK - Drahovce	13	11	0	2	47 : 17	33
3	Telovýchovná jednota Veľké Kostoľany	13	9	2	2	45 : 17	29
4	MTK Leopoldov	13	8	2	3	36 : 19	26
5	OŠK Veselé	13	6	3	4	21 : 20	21
6	FTC Trakovice	13	6	1	6	32 : 27	19
7	OŠK Dubovany	13	5	3	5	24 : 24	18
8	OŠK Zavar	13	6	0	7	23 : 33	18
9	TJ Družstevník Brestovany	13	6	0	7	19 : 31	18
10	OŠK Prašník	13	4	1	8	20 : 42	13
11	TJ Slovan Ostrov	13	4	1	8	32 : 40	13
12	ŠK Borovce	13	2	4	7	17 : 27	10
13	FK Šulekovo	13	2	0	11	19 : 50	6
14	TJ Družstevník Chtelnica	13	0	3	10	10 : 38	3

Šachová partia pre zábavu i poučenie

Biely: **Anton Krajňák**

Čierny: **Juraj Peška**

Súťaž: SVK - 1. liga západ, Doprastav Bratislava - Zentiva Hlohovec

Dátum: 15. 3. 2008

Otvorenie: Sicílska obrana (B38)

1.c4 c5 2.Jf3 Jc6 3.d4 c:d4 4.J:d4 g6 5.e4
Sg7 6.Se3 d6 7.Jc3 Jf6 8.Se2 0-0 9.Dd2
[9.0-0 Sd7 10.Dd2 (10.Vc1 J:d4 11.S:d4
Sc6 12.f3 a5 13.c5 Sh6 14.c:d6 D:d6
15.e5 Dd7 16.f4 Jd5 Širov vs. Felgaer,
Turín 2006) 10. - J:d4 11.S:d4 Sc6 12.f3 a5
13.b3 Jd7 14.Se3 Jc5 15.Vab1 Db6
Gelfand vs. Anand, Manila 1990] 9. - Jg4
10.S:g4 S:g4 11.f3 Sd7 12.Jde2 Se6 13.b3
Vc8 14.Vc1 b6 15.0-0 Dd7 16.Vfd1 Vfd8
17.Jf4 Vb8 18.Kh1 Dc8 19.Jcd5 Dd7
20.Df2 S:d5 21.J:d5 Db7 22.Dh4 Ve8
23.Sg5 Sf8 24.b4 Jd8 25.c5 b:c5 26.b:c5
d:c5 27.V:c5 Je6 28.Vc2 J:g5 29.D:g5
Vec8 30.Vcd2 Ve8 31.e5 Sg7 32.e6 fe6
33.Jf4 Db5 (Pozri diagram!) 34.Dh4??
Df5?! 35.Je2 Vb1 36.Da4 Db5 37.De4
V:d1+ 38.V:d1 Df5 (38. - Da6 39.a3 Vc8

40.Jf4 Kf7 41.Jh3 Sf6 42.De3 Db6 43.Dh6 Kg8 44.Dd2 Da6 45.De3 Vc3 -/+ 39.Da4 Va8
40.Dc6 Vb8 41.Dc1 (41.Jc1 Vb1 42.De8+ Sf8 43.Dd7 Sh6 44.Je2 Kf7 45.Jc3 V:d1+ -/+) 41.
- Vb2 42.Dc8+ (42.Dc4 Vc2 43.Da6 Kf7 44.Jg3 Dc5 45.Je4 Dd5 46.Df1 Da5 47.a3 h6
48.Dd3 Va2 49.Dc4 V:a3 50.Jc5 Db6 -/+) 42. - Kf7 43.Jg3 Dc2 (43. - Vb1 44.Dd7 Dc2
45.Vg1 V:g1+ 46.K:g1 Db1+ 47.Jf1 D:a2 -/+) 44.D:c2 V:c2 45.a4 Va2 46.Je4 h6 47.Jc5 Sd4
48.Jb3 Sb6 49.Va1 (49.a5 S:a5 50.J:a5 V:a5 51.Kg1 Va2 52.Kf1 a5 53.Vd7 g5 54.Va7 h5
55.g3 h4 -/+) 49. - Vb2 50.Jc1 (50.a5 Sf2 51.Jc1 Sd4 52.g3 Vf2 53.Va4 Sf6 54.Jd3 V:f3
55.Jc5 Vc3 -/+) 50. - Sd4 51.Jd3 V:g2?! (52.K:g2 S:a1 53.Jb4 Sc3 54.Jc6 a5 55.Jd8+ Kf6
56.Kf2 Sd4+ 57.Ke2 Sb6 58.Jc6 Sc7 59.Kd3 Kg5 60.Ke4 h5 -/+) 0:1

Niektorí hlohovskí šachisti sa rozhodli presťahovať na predmestie Leopoldova, lebo tam naši vhodné bývanie nielen pre seba, ale aj svoju rodinu. Jedným z nich je tiež Juraj Peška (* 1987), ktorý vzišiel zo šachovej školy Ferdinanda Bišcu v Meste ruží. V našej komentovanej partii z anglickej hry prešla hra do sicílskej obrany s Maróczyho výstavbou v dračom systéme (B38), lebo aj takéto zmeny sú v kráľovskej hre možné. O výsledku duelu mohol Juraj rozhodnúť v 34. ťahu: 34. - g5! 35.De1 g:f4 36.D:e6+ Kh8 37.Vd7 Da5 38.V:e7 (38.Dc4 Sf6 39.h3 Vb2 40.D:f4 D:a2 -) 38. - V:e7 39.D:e7 Dd2 40.De1 D:a2 a skrátiť jeho trvanie v 51. ťahu: 51. - Vd2! 52.Vc1 V:d3 53.h3 g5 54.h4 Se3 55.Vc4 Sf4 s rozhodujúcou materiálnou prevahou. Vyrovnáť hru a prejsť do vežovej remízovej koncovky mal bratislavský šachista v 34. ťahu: 34.J:e6! D:g5 35.J:g5 Sh6 36.h4 Vb4 37.Vd4 Veb8 38.f4 S:g5 39.h:g5 Kf7 40.Kh2 V:d4 41.V:d4 Vb5 42.a4 Va5 43.g3 e5 44.Ve4 Ke6 45.g4 Vc5

46.Kg3 Vd5 47.Kf3 a6 48.f:e5 V:e5 49.Kf4 V:e4+ 50.K:e4 a5 (34.D:b5 V:b5 35.J:e6 Veb8 36.g3 Sf6 37.Kg1 Vb2 38.Jc5 Sc3 39.V:b2 V:b2 40.Ja4 Vc2 41.J:c3 V:c3 42.a4 V:f3 43.Vd7 a6 44.V:e7 Va3 45.Ve4 Kf7 =), lebo po slabom 34.Dh4 sa dostal do trvalej nevýhody, z ktorej mu nepomohli dostať sa ani niektoré sporné ťahy čierneho a po 51. ťahu frustrovaný kapituloval, keď nebol zvedavý na záver súboja.

(GK)

Šachové okienko

Jeden z najvýznamnejších slovenských šachových skladateľov, medzinárodný majster **Ján Valuška** (* 21. 9. 1947) zo Zvolena, sa dožil v druhej polovici septembra 75 rokov. Je autorom asi 450 skladieb (dvojťažky, trojťažky, mnohoťažky, štúdie, samomaty, pomocné maty a skladby iného typu). Bol majstrom ČSSR vo dvojťažkách v rokoch 1966-1968 aj 1969-1971 a víťazom celoslovenských majstrovstiev 1964-1969, pričom sa prejavil aj ako autor vynikajúcich trojťažiek, mnohoťažiek, pomocných matov a exo-skladieb. Jeho najväčším súťažným úspechom je zisk dvoch zlatých medailí vo 4. Svetovej súťaži (1990) – za dvojťažku a reflexný mat. V Albumoch FIDE dosiahol v rokoch 1914 - 2012 štyridsať päť bodov (šiesty na Slovensku); bol aj výborným riešiteľom (vo finále celoštátnej riešiteľskej súťaže r. 1981 sa umiestnil na 3. mieste) a rozhodcom niekoľkých skladateľských súťaží.

Pri príležitosti životného jubilea želáme Jankovi pevné zdravie, rodinnú pohodu, veľa príjemných chvíľ strávených nad šachovnicou a kompozičných úspechov! Z jeho bohatej kompozičnej tvorby sme vybrali dvojťažku, ale štúdiu, v ktorej biely stojí zdanlivo na prehru. Podarí sa mu zachrániť nečakaným piatym ťahom. Biely začne a remizuje!

Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo priamo na MsÚ v Leopoldove do 10. 2. 2023. Jeden vyžrebovaný riešiteľ bude finančne odmenený. Výhercu za správne vyriešenie skladby č. 65 prinesieme v ďalšom čísle časopisu.

Riešenie skladby č. 65 (Ďačuk): 1.d8!? hrozí 2.De5 a Dc5 mat, 1. – K:d4 2.Dd6 mat, 1. – Jd7!; 1.Sf4? hrozí 2.Dd6 mat, 1. – K:d4 2.De5 mat, 1. – Ke6! Rieši 1.Sb4! s hrozbou 2.Dd6 mat, 1. – K:d4, Ke6 2.Dc5, Sg8 mat. Súťažilo sa vo dvojťažkách, ktoré mohli mať max. 10 kameňov.

Šachové majstrovstvo Jána Valušku v praktickej hre si ukážeme v jednej parti z ligovej súťaže na strednom Slovensku, kde hral za TJ Sláviu TU Zvolen.

Ján Valuška (2059) - **Peter Žbírka** (2006) [A02]

2. liga C2 - 2006/2007, 25. 11. 2006

1.f4 c5 2.Jf3 Jf6 (2. - g6 3.e4 Sg7 4.Se2 Jc6 5.0-0 d6 6.d3 e6 7.Ja3 Jge7 8.c3 0-0 9.Se3 a6 10.d4 c:d4 11.J:d4 b5 12.J:c6 J:c6 13.Dd2 Dc7 14.Vad1 Vfd8 15.Jc2 Vab8 Larsen vs. Fischer, Denver 1971) 3.e3 (3.g3 g6 4.Sg2 Sg7 5.0-0 d6 6.d3 0-0 7.e4 Jc6 8.Kh1 Sd7 9.c4 Je8 10.Jc3 Jc7 11.Jh4 f5 12.Se3 Jd4 13.Dd2 Vb8 14.Vae1 e6 Larsen vs. Johannsson, Halle 1963) 3. - **g6 4.Jc3 Sg7 5.Se2 0-0 6.0-0 Jc6 7.a3 d5 8.Je5 Dc7 9.d4 c:d4?! 10.e:d4 a6 11.Se3 Ja5 12.Dd2 b5 13.b4?! Jc4 14.J:c4 d:c4?! 15.a4 Sd7?! 16.Sf3 Vad8 17.a:b5 a:b5 18.Va5 Db6 19.Vfa1 Vb8 20.d5!?! Dc7 21.Sc5 Vfe8 22.Ve1 Sf8**

23.Sd4 Dd6 24.Sc5?! Dc7
 25.Va6?! Dc8 26.Vea1 Sg4
 27.De2?! S:f3 28.D:f3 Df5
 29.V1a2 Ved8 30.Vb6 V:b6
 31.S:b6 Vb8 32.Sc7 Vc8 33.Se5
 Jd7 34.Sd4 e5?? (34. - Jf6!
 35.h3 h5 36.Se5 Jd7 37.De3
 J:e5 38.f:e5 Sg7 39.J:b5 S:e5
 40.Jd4 Df6 41.Jf3 Sf4 42.Da7
 Vb8 43.Dc5 Sd6 44.D:c4 S:b4
 45.Kf1 Sd6 =) 35.f:e5 D:f3
 36.g:f3 S:b4 37.J:b5 Sc5 38.e6
 f:e6 39.d:e6 Je5? (39. - S:d4+
 40.J:d4 Jc5 41.Va1 Kf8 42.Va7
 h5 43.e7+ Kf7 44.f4 Ve8 45.f5
 V:e7 46.f:g6+ Kf6 47.D:e7 K:e7
 48.Jf5+ Kf6 49.g7 Kf7 50.Kf2
 Je4+ 51.Ke3 Jf6 52.h4 Kg6
 53.Kf4 c3 54.Ke5 +/-) 40.S:c5
 V:c5 41.Jd4?! Vd5? 42.c3? Vd8
 43.Va7?! Ve8 44.Vc7 g5?
 45.Vc5 J:f3+ 46.J:f3 V:e6
 47.V:g5+ Kf7 48.Ve5 Va6
 49.Jd4?! Vg6+ 50.Kf2 Vh6
 51.Jf3 1:0

Skladba č. 66
Ján Valuška
 Pravda 14. 11. 1986

Biely remizuje (4 - 3)

Anglický šachista Henry Bird (*
 1830 - 1908) odporúčal tah 1.f4

v polovici XIX. storočia. Hra pripomína holandskú obranu, ale s opačnými farbami. K ostrej hre smeruje Fromov gambit: 1.f4 e5!? 2.f:e5 d6 3.e:d6 S:d6 atď. Pred Birdovým otvorením sa nemusí čierny triasť, tak sa aspoň píše v jednej šachovej príručke ... V našej komentovanej partii čierny spravil hrubú chybu v 34. ťahu (34. - e5), lebo po 34. - Jf6 mal súboj dvoch mozgov pod kontrolou. O päť ťahov neskôr mohol klásť väčší odpor po 39. - S:d4+. V ďalšom priebehu hry sa dopustil ďalších chýb, lebo mohol využiť aj nepresnú hru bieleho. Nakoniec obaja protagonisti skončili v koncovke s materiálnou prevahou bieleho, a preto čierny kapituloval.

(GK)

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 36. Vydáva: Mesto Leopoldov. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Hlohovská cesta 2,
 920 41 Leopoldov; IČO: 00312703. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Kusá,
 Kristína Bajtalová, Martin Jurčo. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88,
 casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Nepredajné. Náklad: 800
 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo:
 EV 4016/10, ISSN 1339-4290. Vyšlo: december 2022

...aj keď vonku chladno, pri srdci je teplo...

